

S.Andreas – 21ste Zond. door het Jaar – 25 Aug. 2018

Wie/wat kiezen wij?

Inleiding:

Vaak horen we mensen zeggen: 'Ik geloof wel in God, maar daar heb ik Jezus niet voor nodig'. Maar in het evangelie wordt dit weerlegd; daar horen we: Wil je tot God, komen, dan kun je niet om de aardse Jezus heen. Zijn persoon is daartoe een absolute voorwaarde.

Preek:

In haar boek 'Mystiek en Verzet' vertelt Dorothee Sölle een parabel: "Een vrouw meldt zich aan de poort van een klooster. Ze heeft dringend hulp nodig en doet een beroep op de monnik. Maar hij is in gebed; hij heeft alleen maar tijd voor God en niet voor andere dingen. Hij stuurt haar weg. Maar God zelf denkt daar anders over. God gaat, aldus het verhaal, met de vrouw mee, bedroefd. De monnik moet nu op zoek naar de vrouw in nood om God te vinden; God kiest voor mensen in nood en laat zich dáár vinden. In de joodse traditie is – anders/meer dan in de christelijke traditie - de gedachte dat God mensen nodig heeft om God te kunnen zijn heel sterk. Het volk van Israël zou nooit uit de onderdrukking in Egypte bevrijd kunnen zijn, als Mozes niet de stem van God 'Mozes, Mozes' in de brandende braamstruik had beantwoord met 'hier ben ik, ik luister'. God had dit 'hier ben ik' van Mozes nodig om God te kunnen zijn. Er is een chassidisch verhaal, die dit gegeven illustreert; een rabbi vraagt in gezelschap van geleerden: 'Waar woont God?' Ze lachen hem uit: God woont toch overal. Maar dan kijkt de rabbi de geleerden aan en zegt: 'God woont dáár, waar men hem binnenlaat'.

Met deze gedachte wil ik de overweging vandaag beginnen: God vraagt om binnen gelaten te worden; Hij woont dáár waar mensen Hem binnen laten. In de twee lezingen van vandaag worden mensen gevraagd om die keuze te maken: In de eerste lezing vraagt Jozua het volk te kiezen: voor de God van Israël of voor de god van de heidenen? In het evangelie vraagt Jezus aan zijn leerlingen hetzelfde: Kies je voor Mij of kies je niet voor mij? Beide keren wordt ook de reden voor die keuze aangegeven: 'De God van Israël is een God van leven, Hij bevrijdt uit de dodelijke slavernij van Egypte'. En in het evangelie bij monde van Petrus: 'Waar

moeten wij anders heen? Jouw woorden betekenen leven'. De God van leven woont dáár waar leven in het geding is, niet bij de monnik in zijn cel maar bij de vrouw aan de poort. Hij is dáár waar men Hem binnenlaat; er moet een keuze gemaakt worden, telkens opnieuw in de situatie die zich aandient, elke dag, elk moment van de dag. Petrus heeft zijn boodschap gehoord; en hij heeft Hem bezig gezien, gezien dat hij een zwak had voor mensen in nood, voor mensen die niet meetellen of niet mee kunnen in onze maatschappij. Petrus geeft het echte antwoord: 'Heer, tot wie zouden wij moeten gaan? Jij hebt woorden van eeuwig leven' Ja, wanneer wij zijn boodschap, en zoals Hij het ons voorleeft, in praktijk brengen, verliezen wij ons leven, leveren wij in, maar hebben wij wél alles te winnen, kwaliteit van leven, het echte leven, het eeuwig leven.

“Jij hebt woorden van eeuwig leven”: Het lijkt me niet gemakkelijk, maar wel vruchtbaar om hier een enkele gedachte neer te leggen over eeuwig. Wat betekent hier EEUWIG?

- Als mensen sterven, gaan ze van tijdelijk naar eeuwig leven. Vroeger dacht ik: Het is een plek, een adres waar je naartoe gaat, als het tijdelijke, aardse leven klaar is, voltooid. Je belt aan, iemand doet open, en achter die deur zie je iedereen weer terug, etc. Eeuwig heeft in dit denken iets te maken met tijd; het wordt voorgesteld als een eindeloos voortdurende tijd; maar dat is een contradictie: tijd heeft een begin en een einde, tijd verstrijkt: De mens is een tijd lang kind, een tijd jong, een tijd volwassen, een tijd oud, en dan komt dan de eindeloze tijd, zonder begin en zonder einde, de eeuwigheid?!

- “Jij hebt woorden van eeuwig leven“ betekent iets anders, denk ik vandaag. Het heeft iets te maken met kwaliteit van leven, met mooi leven, met goed leven, met echt, rijk, waarachtig, volop, goddelijk leven. Het heeft te maken met het “overweldigende intensieve besef in leven te zijn, te mogen leven, ‘er te mogen zijn’, met het constante, niet te stuiten “gloria in excelsis”, resonerend in je oren, in je ziel. Ja, met die beleving heeft het te maken, denk ik, met het besef van - en de vreugde over - de rijkdom van het volle leven. Dat is niet als een tijdstip op de klok aan te wijzen.

-“Jij hebt woorden van eeuwig leven”. Moeilijk, maar wel vruchtbaar om hierover door te denken.... en door te praten met elkaar. Amen.